

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 36Nsre/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118208683
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Smolko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2118208683.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava

v právnej veci navrhovateľa

Obchodné meno:
GUSTAV KÄSER TRAINING INTERNATIONAL, spol. s r.o. - organizačná zložka
Sídlo:
Názov ulice (iného verejného priestranstva) a orientačné číslo (príp. súpisné číslo):
Štefánikova 45 A
Názov obce: Piešťany
PSČ: 921 01
IČO: 34 009 183

o námietkach podaných proti odmietnutiu vykonania zápisu

r o z h o d o l :

Súd námietky navrhovateľa podané proti odmietnutiu vykonania zápisu zamietá

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ svojim návrhom na zápis podaným dňa 19.09.2018 požadoval vykonanie zmeny zapísaných údajov.

Vyšší súdny úradník dňa 21.09.2018 podľa § 8 ods. 3 zákona č. 530/2003 Z. z. o obchodnom registri a o zmene a doplnení niektorých zákonov odmietol vykonať zápis do obchodného registra.

O odmietnutí vykonania zápisu a o dôvodoch odmietnutia vykonania zápisu bol navrhovateľ podľa § 8 ods. 4 zákona č. 530/2003 Z.z. o obchodnom registri a o zmene a doplnení niektorých zákonov upovedomený oznámením o odmietnutí vykonania zápisu zo dňa 22.09.2018.

Navrhovateľ dňa 15.10.2018 podal proti odmietnutiu vykonania zápisu námietky.

Po preskúmaní námietok proti odmietnutiu vykonania zápisu podľa § 285 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku v rozsahu danom § 6 a 7 zákona č. 530/2003 Z.z. o obchodnom registri a o zmene a doplnení niektorých zákonov súd podľa § 286 ods. 1,2 Civilného mimosporového poriadku námietky proti odmietnutiu vykonania zápisu zamietol z dôvodov:

Navrhovateľ na základe návrhu podaného dňa 15.09.2018 žiadal o zápis zmeny zapísaných údajov o organizačnej zložke podniku zahraničnej právnickej osoby (GUSTAV KÄSER TRAINING

INTERNATIONAL, spol. s r.o. - organizačná zložka, Štefánikova 45A, 921 01 Piešťany, IČO: 34 009 183) do obchodného registra.

Vyšší súdny úradník odmietol vykonať zápis a svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 8 ods. 3 v spojení s § 6 ods. 1 písm. e) zákona č. 530/2003 Z. z. o obchodnom registri a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) a § 6 ods. 1 písm. b) a ods. 3 písm. d) zákona – t. j. z dôvodu rozporu návrhu a príloh, resp. z dôvodu neúplnosti a nezrozumiteľnosti, nakoľko Navrhovateľ žiadal o zápis skončenia funkcie vedúceho organizačnej zložky (X.. Z.) titulom vzdania sa funkcie vedúceho. Navrhovateľ predložil súdu text vzdania sa funkcie vedúceho bez osvedčenia pravosti podpisu vedúceho, plnú moc pre právneho zástupcu a doručenkú, preukazujúcu doručenie listiny zahraničnému zriaďovateľovi. Vzdanie sa funkcie vedúceho bolo riadne doručené dňa 24.05.2018 a Navrhovateľ žiadal o zápis skončenia funkcie ku dňu 25.08.2018. Z uvedeného mal súdny úradník za to, že Navrhovateľ žiada absenciu explicitnej zákonnej úpravy vzdania sa funkcie vedúceho organizačnej zložky riešiť primeranou aplikáciou (per analogiam) § 66 ods. 2 Obchodného zákonníka a keďže doručená príloha (vzdanie sa funkcie) nebola vlastnoručne podpísaná pred notárom alebo ním povereným zamestnancom (dokonca nebola verifikovaná vôbec), odmietol vykonať zápis.

V oznámení o odmietnutí vykonania zápisu, taktiež uviedol, že z návrhu jednoznačne nevyplýva deň skončenia funkcie (nie je zrejmé, či sa po doručení vzdania funkcie konalo rozhodovanie valného zhromaždenia resp. jediného spoločníka alebo došlo k márnemu uplynutiu vyššie uvedenej lehoty), pričom tento stav možno odstrániť doručením čestného vyhlásenia Navrhovateľa v zmysle § 4 ods. 5 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 25/2004 Z. z., ktorou sa ustanovujú vzory tlačív na podávanie návrhov na zápis do obchodného registra a zoznam listín, ktoré je potrebné k návrhu na zápis priložiť v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), pričom ale takéto vyhlásenia podáva v predmetnej veci zapísaná osoba a v jej mene (v predmetnej veci) konateľ zriaďovateľa (nejde o úkon, na ktorý sa rozsahovo vzťahuje oprávnenie vedúceho organizačnej zložky).

Navrhovateľ bol v oznámení o odmietnutí vykonania zápisu zo dňa 21.09.2018 poučený o možnosti odstrániť uvedený nedostatok doručením chýbajúcich resp. opravených príloh (aktuálneho znenia zakladateľského dokumentu zriaďovateľa resp. stanov [keďže je potrebné vyhodnotiť aplikáciu dispozitívnej právnej úpravy], opraveného vyhotovenia vzdania sa funkcie konateľa v súlade s § 66 ods. 2 Obchodného zákonníka a čestného vyhlásenia navrhovateľa v zmysle § 4 ods. 5 vyhlášky. Bol taktiež poučený o tom, že proti odmietnutiu vykonania zápisu môže navrhovateľ na základe § 8 ods. 4 zákona o obchodnom registri podať písomné námietky. Lehota na podanie námietok je 15 dní odo dňa doručenia alebo vydania oznámenia o odmietnutí vykonania zápisu.

Navrhovateľ podal na súd námietky v zákonom stanovenej lehote, v ktorých uviedol, že k textu námietok prikladá text zakladateľského dokumentu zriaďovateľa v českom jazyku. Nakoľko zakladateľská listina zriaďovateľa Navrhovateľa neurčuje, v pôsobnosti ktorého orgánu je vymenovanie vedúceho organizačnej zložky, je potrebné poukázať na § 163 zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákoník (nakoľko delenie kompetencií medzi vnútorné orgány zriaďovateľa sa riadi českým právom):

„Statutárnímu orgánu náleží veškerá působnost, kterou zakladatelské právní jednání, zákon nebo rozhodnutí orgánu veřejné moci nesvěří jinému orgánu právnické osoby.“

Keďže žiadny právny predpis Českej republiky (Občanský zákoník, resp. zákon o obchodných korporáciách – obdoba prvej a druhej časti slovenského Obchodného zákonníka), a ani zakladateľská listina zriaďovateľa nezveruje pôsobnosť ohľadom vymenovania a odvolávania vedúceho organizačnej zložky inému orgánu spoločnosti s ručením obmedzeným, tak je to práve štatutárny orgán zriaďovateľa Navrhovateľa, v koho pôsobnosti bolo prerokovanie Vzdania sa funkcie a zvolenie nového vedúceho organizačnej zložky.

K dôvodom odmietnutia návrhu navrhovateľ uvádza, že žiadny právny predpis neukladá povinnosť vedúcemu organizačnej zložky, aby na vzdaní sa svojej funkcie svoj podpis osvedčoval pred notárom, resp. povereným pracovníkom notára. Keďže Obchodný zákonník v žiadnom svojom ustanovení neupravuje možnosť vedúceho organizačnej zložky vzdať sa funkcie, ide o medzeru v zákone, ktorú je potrebné vyplniť použitím analógie legis.

„Analogia zákona (analogia legis) je použitie „práva na prípady, ktoré nie sú upravené v žiadnom ustanovení právneho predpisu, t. j. nachádzanie práva v oblasti mimo rozsah pojmu“ (Melzer, F. Metodologie nalézání práva. Úvod do právní argumentace. Praha: C. H. BECK, 2010, s. 211). Analogia je metodologický nástroj na uzavretie medzier zákona, ktorej podstatou je to, že „spojuje právne dôsledky (dispozíciu) noriem s prípadmi, ktoré nie sú zahrnuté do ich jazykového vyjadrenia v právnych predpisoch.“ (tamtiež, s. 240). Prípustnosť analógie musí vyplynúť z objektívnej teleologickej argumentácie, teda v zásade z účelu právneho predpisu (jeho teleologického pozadia) a z vyvažovania právnych princípov (pozri tamtiež, s. 240 - 241)“ (viď Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. PLz. ÚS 3/2014 z 22.10.2014)

Navrhovateľ mal za to (a v tejto časti s ním v podstate súhlasil aj registrový súd), že vzdanie sa funkcie vedúceho organizačnej zložky je svojou povahou v rámci ustanovení Obchodného zákonníka najbližšie úprave vzdania sa funkcie štatutárneho orgánu podľa § 66 ods. 2 Obchodného zákonníka. Navrhovateľ mal však rovnako za to, že túto analógiu je možné použiť len do tej miery, aká je v danom prípade bezpodmienečne nevyhnutná na dosiahnutie požadovaného cieľa a na preklopenie medzery v právnom poriadku, v tomto prípade teda na založenie možnosti pre vedúceho organizačnej zložky sa účinne vzdať funkcie, ak takýmto vedúcim organizačnej zložky už nechce byť. Takouto analógiou však už nemožno od súkromných fyzických a právnických osôb žiadať splnenie takých formálnych náležitostí, ktoré sú na dosiahnutie tohto cieľa (teda na akési v podstate „vytvorenie“ zákonnej možnosti vzdania sa funkcie vedúceho organizačnej zložky) už nadbytočné, a teda tento cieľ je možné dosiahnuť aj bez týchto formálnych náležitostí.

Inak povedané Obchodný zákonník nijako nerieši to, čo má vedúci organizačnej zložky robiť, ak sa chce vzdať funkcie. Navrhovateľ má za to, že na toto „vytvorenie“ zákonnej možnosti vzdania sa funkcie vedúceho organizačnej zložky je bezpodmienečne nevyhnutná len otázka základnej podoby tohto úkonu, ktorým sa dotyčná osoba vzdáva svojej funkcie (či ide o jednostranný úkon, či dvojstranný, komu sa toto vzdanie zasiela, a kedy nadobúda účinnosť).

Navrhovateľ má teda za to, že pri použití analógie s ust. § 66 ods. 2 Obchodného zákonníka, a to čo najmenšej a najnevyhnutnejšej miere je možné dospieť k záveru, že z § 66 Obchodného zákonníka je potrebné „použiť“ len tie časti tejto normy, ktoré slúžia na zodpovedanie týchto otázok a dosiahnutie zaplnenia medzery v Obchodnom zákonníku. Z čoho vyplýva, že na vzdanie sa funkcie vedúceho organizačnej zložky je potrebný úkon adresovaný zriaďovateľovi, ktorý nadobúda účinnosť podľa toho, či zasadol orgán, ktorý je oprávnený zvoliť nového vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby. Nič viac na vyriešenie tejto medzery v Obchodnom zákonníku už prostredníctvom analógie nie je potrebné riešiť.

Navrhovateľ teda nezdieľa s registrovým súdom jeho názor, že podpis na Vzdaní sa funkcie musí byť povinne notársky osvedčený. Navrhovateľ na tomto mieste poukazuje na princíp „in dubio pro libertate“ (v pochybnostiach v prospech slobody), ktorý sa prejavuje v niekoľkých rovinách.

Predovšetkým na základe tohto princípu Ústavný súd Slovenskej republiky konštantne judikuje, že na právny úkon (a teda aj na Vzdanie sa funkcie) je potrebné skôr nahliadať ako platný, ako na neplatný, ak sú možné oba výklady.

„Ďalším základným princípom výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné obidva výklady. Je tak vyjadrený a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s ním spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou, a nie zásadou. Nie je teda ústavne konformná a v rozpore s princípmi právneho štátu vyplývajúcim z čl. 1 ústavy je taká prax, keď všeobecné súdy preferujú celkom opačnú tézu uprednostňujúcu výklad vedúci k neplatnosti zmluvy pred výkladom neplatnosť zmluvy nezakladajúcim.“ (nález Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 242/2007)

„Určitosť právneho úkonu je zákonnou podmienkou jeho platnosti a je považovaná za náležitosť prejavu vôle. Právny úkon možno považovať za určitý vtedy, ak jeho obsah nie je vnútorne rozporný a súčasne je jeho predmet jasne určený. Vychádzajúc z princípu preferencie platnosti právneho úkonu pred jeho neplatnosťou súčasne platí, že aj v prípade určitých pochybností o určitosti obsahu či predmetu

právneho úkonu bude tento neplatným len vtedy, ak tieto nedostatky nemožno preklenúť ani použitím interpretačných pravidiel ustanovených v § 35 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 266 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka. Ak totiž tieto nedostatky možno takýmto spôsobom preklenúť, je ústavnou povinnosťou všeobecného súdu uprednostniť výklad, ktorý vedie k platnosti právneho úkonu, a nie naopak.

Preferencia výkladu uchováajúceho právny úkon v platnosti kladie vysoké nároky aj na odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktorým sa právny úkon vyhlasuje za neplatný. Z takého rozhodnutia musí byť najmä dostatočne zrejmé, z akého právneho dôvodu má neplatnosť právneho úkonu vyplývať, či porušenie danej právnej normy skutočne vedie k neplatnosti právneho úkonu a aké skutkové zistenia preukazujú naplnenie predpokladov právnej normy, z ktorej vyplýva neplatnosť právneho úkonu.

Prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov totiž nespočíva vo „vyhľadávaní“ dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy (prípadne iných dôvodov jeho neplatnosti), ale v poskytnutí súdnej ochrany účastníkom občianskeho súdneho konania. Táto má byť založená okrem iného aj na zohľadnení a plnej aplikácii všetkých zákonných kritérií platných pre výklad právnych úkonov a súčasnej preferencii výkladu v prospech platnosti, a nie neplatnosti právneho úkonu.“ (nález Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 640/2014, uverejnený v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 16/2015)

Rovnako je tiež potrebné aplikovať princíp in dubio pro libertate aj tým spôsobom, ak je na výber z dvoch výkladov, z ktorých jeden priznáva viac práv fyzickej alebo právnickej osobe, a druhý menej, tak je potrebné uprednostniť prvý výklad.

„V spojitosti s tým ústavný súd poukazuje na svoju konsolidovanú judikatúru, súčasťou ktorej je aj právny názor, podľa ktorého zo zásady ústavne konformného výkladu vyplýva tiež požiadavka, aby v prípadoch, ak pri uplatnení štandardných metód výkladu prichádzajú do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických osôb alebo právnických osôb. Všetky orgány verejnej moci sú povinné v pochybnostiach vykladať právne normy v prospech realizácie ústavou (a tiež 17 medzinárodnými zmluvami) garantovaných základných práv a slobôd (m. m. II. ÚS 148/06).“ (nález Ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 192/2008) M.m. I. ÚS 764/2013, IV. ÚS 186/07, PL. ÚS 15/98, III. ÚS 435/2015)

Navrhovateľ rovnako poukazuje aj na potrebu aplikácie teleologického výkladu v danej veci. V tomto smere Navrhovateľ poukazuje na to, že v zmysle § 127a ods. 3 Obchodného zákonníka musí byť podpis predsedu valného zhromaždenia, ak na valnom zhromaždení došlo k vymenovaniu/odvolaniu konateľa, resp. ak sa konateľ na valnom zhromaždení vzdal funkcie, úradne osvedčený.

Zákonodarca tak prejavil vôľu, aby sa v situáciách, kedy dochádza k personálnej zmene v osobe konateľa, aplikovala zvýšená ochrana právnej istoty, a to tak, že zápisnicu z takéhoto valného zhromaždenia podpisuje jeho predseda, pričom tento podpis musí byť úradne osvedčený. Rovnako je preto logický a pochopiteľný aj ten zámer zákonodarcu, aby aj podpis odstupujúceho konateľa bol v zmysle § 66 ods. 2 Obchodného zákonníka úradne osvedčený.

V prípade vedúceho organizačnej zložky je však situácia diametrálne odlišná. Na zvolenie, či odvolanie vedúceho organizačnej zložky totiž Obchodný zákonník nevyžaduje žiadne osvedčovanie podpisov (rovnako ho nevyžaduje ani česká právna úprava, ktorou sa riadi zriaďovateľ Navrhovateľa). Je teda na mieste logický záver, že ani so vzdaním sa funkcie vedúceho organizačnej zložky nemá zákonodarca záujem spájať povinnosť úradného osvedčenia podpisu.

Napriek vyššie uvedenej argumentácii, na ktorej Navrhovateľ zotrváva, je potrebné tiež uviesť, že povinnosť notárskeho osvedčenia podpisu na vzdaní sa funkcie štatutárneho orgánu nebola v Obchodnom zákonníku uvedená vždy. K zmene v § 66 ods. 2 Obchodného zákonníka došlo až zákonnou novelou č. 87/2015 Z. z.. Účelom tejto zákonnej zmeny bolo, ako to implicitne vyplýva aj z vyššie uvedeného, zvýšenie právnej istoty pre tak závažný prípad, o aký ide vtedy, ak štatutárny orgán, alebo člen štatutárneho orgánu sa chce vzdať svojej funkcie. Touto novelou sa zákonodarca rozhodol vylúčiť

tie situácie, aby nepovolaná osoba nesfalšovala podpis štatutárneho orgánu, resp. člena štatutárneho orgánu, a takto vytvorené údajné vzdanie sa funkcie nezaslala dotyčnej obchodnej spoločnosti.

Uvedená zákonná zmena teda chráni predovšetkým osobu, ktorej má týmto spôsobom zaniknúť funkcia, aby bolo zabezpečené, že jej táto funkcie (samozrejme okrem jej odvolania z tejto funkcie a pod.) zanikne iba jej vlastným vzdaním sa funkcie, a nemusí mať obavu, že za ňu toto vzdanie sa funkcie podpíše podvodným konaním niekto iný.

Vzhľadom na vyššie uvedené Navrhovateľ predložil ako prílohu námietok čestné vyhlásenie X.. H. Z., v ktorom uvádza, že Vzdanie sa funkcie podpísal v skutočnosti on, a Vzdanie sa funkcie naozaj predstavuje jeho vážnu a slobodnú vôľu sa vzdať funkcie vedúceho organizačnej zložky.

Na základe uvedeného čestného vyhlásenia je teda (podľa názoru navrhovateľa) jednoznačne vyvrátená akákoľvek možná pochybnosť, či Vzdanie sa funkcie v skutočnosti X.. H. Z. podpísal. Navrhovateľ však zotrváva na tom, že na Vzdaní sa funkcie nie je vyžadované notárske osvedčenie podpisu.

Registrový súd ďalej uvádza, že nie je zrejmé, či sa po doručení Vzdaní sa funkcie konalo zasadnutie orgánu, ktorý je oprávnený vymenovať alebo zvoliť nového vedúceho organizačnej zložky.

Navrhovateľ opakuje, že orgán zriaďovateľa, ktorý je oprávnený vymenovať, resp. odvolávať vedúceho organizačnej zložky, je štatutárny orgán zriaďovateľa, teda v tomto prípade „jednatel“ (konateľ po slovensky) zriaďovateľa. Uvedené vyplýva z § 163 českého Občianskeho zákonníka (zákon č. 89/2012 Sb.)

Nad rámec vyššie uvedeného Navrhovateľ poukazuje na to, že aj v slovenskej právnej úprave je to rovnaké, t.j. vedúceho organizačnej zložky aj podľa Obchodného zákonníka vymenúva a odvoláva štatutárny orgán (ak nie je v spoločenskej zmluve, resp. stanovách dotyčného zriaďovateľa uvedené inak).

Navrhovateľ uvádza, že sa po doručení Vzdaní sa funkcie neuskutočnilo zasadnutie štatutárneho orgánu zriaďovateľa, ktorý by sa Vzdaním funkcie zaoberal, resp. by zvolil nového vedúceho organizačnej zložky. Z dôvodu právnej opatrnosti Navrhovateľ uvádza, že sa taktiež nekonalo ani zasadnutie valného zhromaždenia, resp. nedošlo k prijatiu rozhodnutia jediného spoločníka zriaďovateľa. Po doručení Vzdaní sa funkcie teda došlo k márnemu uplynutiu 3-mesačnej lehoty, a teda účinnosť Vzdaní sa funkcie nastala 25.08.2018 (deň nasledujúci po uplynutí 3-mesačnej lehoty, ktorá začala plynúť doručením Vzdaní sa funkcie, čo bolo dňa 24.05.2018).

Samozrejme je, že takúto negatívnu skutočnosť (o tom, že príslušný orgán zriaďovateľa bol nečinný) nemožno rozumne preukazovať, pričom je potrebné poukázať aj na tzv. „negatívnu dôkaznú teóriu“ (neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje). V tomto smere bol teda správny postoj registrového súdu, ktorý určil, že na odstránenie tohto nedostatku bude potrebné predložiť čestné vyhlásenie v zmysle § 4 ods. 5 Vyhlášky.

Navrhovateľ týmto v prílohe týchto námietok prikladá čestné vyhlásenie v zmysle § 4 ods. 5 Vyhlášky (ďalej len „Vyhlásenie“). Vyhlásenie je podpísané právnym zástupcom Navrhovateľa na základe udeleného plnomocenstva, ktoré bolo právnemu zástupcovi v mene Navrhovateľa ako splnomocniteľa udelené vtedajším vedúcim organizačnej zložky, pričom právny zástupca Vyhlásenie podpísal kvalifikovaným elektronickým podpisom a opatril časovou pečiatkou, čo v zmysle § 40 ods. 5 Občianskeho zákonníka nahrádza nutnosť osvedčenia pravosti podpisu na tomto čestnom vyhlásení.

Navrhovateľ nesúhlasí s registrovým súdom v tom, že Vyhlásenie môže podpísať výlučne len štatutárny orgán zriaďovateľa, pretože podľa registrového súdu nejde o úkon, na ktorý sa rozsahovo vzťahuje oprávnenie vedúceho organizačnej zložky.

Podľa § 13 ods. 5 Obchodného zákonníka:

„Vedúci organizačnej zložky podniku alebo vedúci podniku zahraničnej osoby, ktorý je zapísaný do obchodného registra, je splnomocnený za podnikateľa robiť všetky právne úkony týkajúce sa tejto organizačnej zložky alebo podniku.“

Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 2Cdo/56/2008 z 31.03.2008 na námietku dovolateľa, že žalovaný je v konaní zastúpený advokátom, ktorému v mene žalovaného udelil plnomocnenstvo „len“ vedúci organizačnej zložky uviedol nasledovné:

„Na margo veci je potrebné uviesť, že odštepny závod č. je zapísaný v obchodnom registri. Zo zápisu v obchodnom registri vyplýva oprávnenie vedúceho odštepneho závodu robiť právne úkony týkajúce sa odštepneho závodu. Nerobí ich však v mene odštepneho závodu ale v mene subjektu, ktorého je organizačnou jednotkou (§ 13 ods. 5 Obchodného zákonníka). Z toho vyplýva, že vedúci odštepneho závodu je oprávnený udeliť plnomocnenstvo advokátovi v mene štátneho podniku bez toho, aby na to potreboval osobitné splnomocnenie.“ (na uvedené uznesenie odkazuje Najvyšší súd aj napr. v uzneseniach sp. zn. 2MCdo/9/2011 z 31.05.2012, 2MCdo/16/2013 z 30.04.2014)

Navyše v uvedenom prípade bol účastníkom konania zriaďovateľ (a nie odštepny závod), a napriek tomu súdy akceptovali plnú moc, ktorú podpísal vedúci odštepneho závodu, nakoľko predmet sporu sa týkal tohto odštepneho závodu.

V tomto registrovom konaní je účastníkom konania výlučne iba Navrhovateľ (a nie jeho zriaďovateľ). O to viac je teda podľa názoru Navrhovateľa na mieste tvrdenie, že v úkonoch, ktoré sa týkajú tohto registrového konania (a teda priamo Navrhovateľa) môže konať vedúci organizačnej zložky. Navrhovateľ je totiž ako organizačná zložka jediným účastníkom tohto registrového konania, ako to vyplýva z § 5 ods. 1 písm. a) Zákona o obchodnom registri.

Inými slovami, ak je v určitom konaní účastníkom zriaďovateľ, ale vec sa skutkovo týka organizačnej zložky, a teda vedúci organizačnej zložky je oprávnený v tejto veci konať, tak o to viac môže takýto vedúci organizačnej zložky konať, ak je účastníkom určitého konania výlučne táto organizačná zložka.

Názor registrového súdu, že na podpísanie Vyhlásenia by bol oprávnený výlučne iba štatutárny orgán zriaďovateľa, je podľa Navrhovateľa príliš formalistický a v rozpore s účelom a znením § 13 ods. 5 Obchodného zákonníka, pričom Navrhovateľ odkazuje na vyššie uvádzaný princíp „in dubio pro libertate“ a tam uvedenú judikatúru.

Navrhovateľ má sumárne za to, že Námietkami odstránil a vysvetlil akékoľvek a všetky vyčítané nedostatky Návrhu, a zhrňuje všetky vyššie uvedené skutočnosti takto:

- Obchodný zákonník, ako ani žiadny ďalší predpis neukladá povinnosť, aby na Vzdaní sa funkcie vedúceho organizačnej zložky musel byť podpis overený notárom, a teda požiadavka registrového súdu o predloženie takéhoto vyhotovenia Vzdaní sa funkcie nemá oporu v zákone,
- nad rámec uvedeného je prílohou týchto Námietok čestné vyhlásenie X.. H. Z. preukazujúce, že Vzdanie sa funkcie skutočne podpísal, a predstavuje jeho slobodnú a vážnu vôľu,
- Vyhlásením Navrhovateľ preukazuje, že po doručení Vzdaní sa funkcie nezasadol v lehote troch mesiacov orgán zriaďovateľa, v ktorého pôsobnosti by bolo zvolenie nového vedúceho organizačnej zložky, pričom toto Vyhlásenie podpísal na základe udeleného Plnomocnenstva právny zástupca Navrhovateľa,
- v prílohe týchto Námietok Navrhovateľ predkladá aktuálne znenie zakladateľského dokumentu zriaďovateľa Navrhovateľa,

A teda na základe vyššie uvedeného teda Navrhovateľ žiada, aby registrový súd vykonal zmenu zapísaných údajov o Navrhovateľovi a to v zmysle Návrhu a Námietok.

Podľa § 8 ods. 5 zákona o obchodnom registri, lehota na podanie námietok je 15 dní odo dňa doručenia alebo vydania oznámenia. Pri rozhodovaní o námietkach postupuje registrový súd podľa osobitného zákona.

Podľa § 6 ods. 1 písm. b) a ods. 3 písm. d) zákona, registrový súd pred zápisom údajov z predložených listín preverí, či je návrh úplný, pričom za neúplný sa považuje aj návrh nezrozumiteľný.

Podľa § 6 ods. 1 písm. d) zákona, registrový súd pred zápisom údajov z predložených listín preverí, či sú prílohy predložené vo forme ustanovenej osobitným zákonom.

Podľa § 6 ods. 1 písm. e) zákona, registrový súd pred zápisom údajov z predložených listín preverí, či sú prílohy v súlade s predloženým návrhom.

Podľa § 282 ods. 1 a 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v aktuálnom znení (ďalej len „CMP“), ak registrový súd v konaní o zápise údajov do obchodného registra odmietne vykonať zápis, môže navrhovateľ podať námietky proti odmietnutiu vykonania zápisu (ďalej len „námietky“). V námietkach môže navrhovateľ odstrániť nedostatky, najmä doplniť chýbajúce údaje alebo opraviť nesprávne údaje, pre ktoré bolo vykonanie zápisu odmietnuté.

Podľa § 286 ods. 1 a 2 CMP, registrový súd námietky zamietne, ak nie sú splnené podmienky na vykonanie zápisu. O zamietnutí námietok sa rozhoduje uznesením. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Registrový súd po preskúmaní námietok zistil nasledovný skutkový a právny stav :

Navrhovateľ doručil súdu vyhotovenie zakladateľského dokumentu, z obsahu ktorého nebol zistený odklon od dispozitívnej právnej úpravy. Pokiaľ ide o argumentáciu navrhovateľa, že pri vzdaní sa funkcie vedúceho organizačnej zložky sa nevyžaduje úradné osvedčenie pravosti podpisu vedúceho organizačnej zložky, registrový súd poukazuje na dôvodovú správu k zákonu č. 87/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorou bolo do Obchodného zákonníka inkorporované súčasné znenie § 66 vyžadujúce úradné osvedčenie pravosti podpisu štatutárneho orgánu, jeho člena alebo člena dozornej rady, ktorým zákonodarca konštatoval, že „vzdanie sa funkcie (...) je z hľadiska právneho významnou právnou skutočnosťou. V niektorých situáciách je potrebné vedieť presne, kedy bol prejav vôle smerujúci k vzdaniu sa funkcie uskutočnený (aj keď účinky nadobudne dorúčením spoločnosti). Navrhuje sa preto, aby vzdanie sa funkcie bolo písomné a podpis osvedčený v prítomnosti notára alebo ním povereného zamestnanca.“ Uvedené sa vzťahuje nielen na členov štatutárnych orgánov, ale aj na členov dozornej rady. Účelom právnej úpravy je teda precizovať požiadavky na tak závažnú skutočnosť (právny úkon), akým je vzdanie sa funkcie konateľa, pričom postaveniu konateľa sa približuje aj postavenie vedúceho organizačnej zložky zahraničnej právnickej osoby. Selektívne chápanie právnej úpravy, keď absenciu explicitnej zákonne vyjadrenej možnosti vzdania sa funkcie vedúceho súd síce vyhodnotí per analogiam ako možnú, avšak už na jej obsahové náležitosti neaplikuje príslušnú právnú úpravu (platnú a účinnú v SR), považuje registrový súd za nesprávny postup.

Je možné sa stotožniť s navrhovateľom v časti potreby aplikácie § 66 Obchodného zákonníka na samotnú možnosť zdať sa funkcie vedúceho. Avšak súd má taktiež za to, že je potrebné vyžadovať aj notárske osvedčenie pravosti podpisu vedúceho a teda na právny stav aplikovať slovenský právny poriadok pre účinky vzdania sa funkcie vedúceho.

Ak navrhovateľ argumentuje, že subjekt oprávnený zvoliť vedúceho organizačnej zložky je v prípade českého právneho poriadku štatutárny orgán zriaďovateľa a nie jediný spoločník, súd považuje túto skutočnosť za fakticky irelevantnú (jediný spoločník a jediný konateľ zriaďovateľa sú tá istá osoba). Avšak argumentáciu, že vedúci organizačnej zložky je oprávnený vyhlásiť, že zriaďovateľ (t.j. zahraničná právnická osoba, ktorej je organizačná zložka na území SR iba integrálnou súčasťou a nemá samostatnú právnú subjektivitu – k tomu viď napr. rozsudok KS v Žiline, sp. zn.: 13Cob/130/2016 zo dňa 19. 10. 2016) nerozhodol o vymenovaní nového vedúceho organizačnej zložky, je nutné neakceptovať, nakoľko nielenže (vedúci) nie je oprávnený konať v mene zriaďovateľa nad rámec pôsobnosti organizačnej zložky (vyhlásiť, že zriaďovateľ konal resp. nekonal určitým spôsobom), ale dokonca nie je ani možno uvedené od neho spravodlivo požadovať, nakoľko o takomto postupe nemusel byť notifikovaný. Preto ak v mene navrhovateľa (organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby) konal právny zástupca riadne splnomocnený vedúcim v čase, keď trvanie jeho funkcie bolo nesporné, nejde o návrh podaný neoprávnenou osobou (ide o úkon súvisiaci s prevádzkou organizačnej zložky). Vyhlásenie uskutočnené

právnym zástupcom, ktorého na takýto úkon nemohol vedúci organizačnej zložky splnomocniť, nakoľko naň sám nebol oprávnený, však nemohol akceptovať ako vyhlásenie ako dostatočný podklad na preukázanie spornej skutočnosti.

Záverom je potrebné dodať, že ak by aj súd akceptoval vzdanie sa funkcie (aj s jeho právnym zdôvodnením) a čestné vyhlásenie ako riadne predložené prílohy, bol by tým kreovaný nový nedostatok a to iný rozpor návrhu a príloh a nepredloženie všetkých požadovaných listín; ak totiž je na právny stav vzdania sa funkcie potrebné aplikovať českú právnu úpravu a toto vzdanie sa je riadne platné a účinné, spôsobuje dôsledky v zmysle českej právnej úpravy a je potrebné skúmať dátum skončenia funkcie vedúceho, t.j. či právny poriadok Českej republiky upravuje inštitút márneho uplynutia 3-mesačnej lehoty na ustanovenie nového vedúceho rovnako ako v prípade slovenskej úpravy obsiahnutej v § 66 ods. 2 Obchodného zákonníka, v opačnom prípade nemôže byť správny deň 25.08.2018, keďže vzdanie sa funkcie bolo zriaďovateľovi doručené dňa 24.05.2018.

Na základe uvedeného nie je možné konštatovať splnenie všetkých zákonných podmienok (§ 6 ods. 1 písm. e) resp. § 6 ods. 1 písm. b) a ods. 3 písm. d) zákona). Súd preto konštatuje, že nie sú splnené podmienky na vykonanie navrhovaného zápisu údajov o organizačnej zložke podniku zahraničnej osoby a z tohto dôvodu súd v zmysle cit. ustanovenia § 286 ods. 1 CMP námietky navrhovateľa zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré je možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trnava.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh, § 363 Civilného sporového poriadku).